Tulid luppa tuksatelle,
Üle ükse upsatelle.
Öed nurgacta nuruma (nurisema):
„Wennakene, hella wella,
Suwel sina tahtsid suurta naista,
Talwel tahtsid tarka naista,
Kewadel kena & juuksecid.
Niuid töid naise natukese.
Pitkem memme piima-pütti,
Kõrgem memme koore kirnu,
Targem memme taari-kannu,
Wiksem memme wee-pange,
Kui on meie wenna naine.
Pää tal ots, kui pändra mända,
Salad all, kui jaama nuiad."

7.) Toomast-Laani olid wennaksed,
Mõlemad olid mõisa-mehed.
Läksid walda wargiille,
Luhtusid Looda talusse.
Laan jäi wälja wargiille,

Toomas läks sisse laulemaie...
Langu naised, linnukesed,
Tänahulgal naerate,
Hommen hulgal nutate,
Sääl une aida ukse juures,
Wanaemawaka juures.
Toomas Laani õpetama:
Tua taga tallikene,
Sääl on sihes seitse täkku.
Mine mustast muidu mööda,
Pane käsi paadi pääle,
Wõta walgete wahelta,
Kahe kõrwi keskeelta.
Tasa, tasa, iljut, iljut,
Et ei hulu uned uksed,
Karju kaskised sagarad.
Luhtus kampur kuulewada,
Warast kinni wõttemaie.
Siguzik sai selga kinni,
Lammerik sai lakka kinni,
Tua-pois sai tutti kinni.